

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ioachimi Langii colloquia Latina

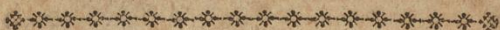
Lange, Johann Joachim

Halae Saxonum, 1786

Decvria tertia de prandio. Ioannes et Theophilvs

[urn:nbn:de:bsz:31-264123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-264123)

Certe miser es, qui litteras fastidis. P. Dicamus, sonuisse vndecimam. N. Nonne te pudet mentiri? num putas falli posse Deum, ac falli debere præceptorem? P. Non mentiar, nec fallam. N. Nec suaferim tibi. Nosti enim, mendacii crimen virga vindicari.

DECVRIA TERTIA
DE
P R A N D I O.
IOANNES et THEOPHILVS.
COLLOQVIVM

I de reuocatione a lusu ad prandium.

I. Heus! hens! Theophile. **T.** Quid clamitas, mi Ioannes? **I.** Auoco a lusu ad prandium. **T.** O lætum nuntium! me habes obsequentissimum. **I.** Non ignoro, te libentius ire ad mensam, quam in scholam. **T.** Nec detrectabo in scholam ire. **I.** Sicine scholam habes pro iugo? iugum enim dicitur detrectari et non detrectari.

II de præparatione ad mensam.

I. Audisne, Theophile, quid pater interroget? **T.** Quidnam? **I.** Vtrum simus parati ad preces, et bene compositi ad mensam. **T.** Hem! nec pexus sum, nec lotus. **I.** Ergo propera: est enim inediæ periculum in mora. **T.** Malo pecti ac lauari, quam esurire. **I.** Ecce hic habeo aquam et mantile. **T.** Vbi vero est

est pecten? I. Illic in fenestra. T. Statim me videbis paratum. I. Sed caue, ne obliuiscaris nasum emungere. T. Emungam.

III de consecratione mensæ.

I. Oremus, Theophile. T. En! adsum. I. Vtrum corpore, an animo? T. Vtroque. I. Id audio: sic enim decet hominem, qui constat animo et corpore simul. T. Egone, quem puerum aut Theophilum alias vocant, sum homo? I. Vtique es: da vero operam, ut sis homo *Theophilus*. T. Quid sibi vult hoc nomen? I. Significat Dei amantem: talem te nunc præsta in precibus. T. Cur vero precamur? I. Nescis? vt Deum habeamus in mensa propitium, et verbo eius adpositos cibos consecremus.

IV de iusculo.

I. En! quid video? T. Quid est, quod vides? I. Te ipsum, primum in patina, sed vltimum seu postremum in schola. T. Mitte me, vt edam. I. Hem! cur os tantopere torques ac retorques? T. Ius, quod tantum calere videbatur, feruet. I. Sic dignam luis pœnam nimie auiditatis tuæ. T. Disce meo exemplo sapere. I. Imo gustabo et sapiam, et sine læsione oris ac palati. T. Ipse ego posthac non edam iusculum, nisi orbe exceptum, aut forbillando exploratum. Sic, quæ nocent, docent.

V de carne elixa.

I. Quænam caro hæc est, quam vides in patina? T. Elixæ. I. De hoc non est dubium, nec quæstio: quis enim crudam carnem apponeret?

C

dic,

dic, cuius sit generis? T. Est bubula. I. Falle-
ris. T. Habet tamen speciem bubulæ. I. Non
habet, nisi in errore oculorum tuorum. T. Est-
ne veruecina, aut agnina? I. Neutra. T. Estne
suilla, aut vitulina? I. Alterutra. T. Sed vtra?
fortasse suilla? I. Erras: est vitulina. T. Est grati
saporis. I. Vtique, inprimis fame condita.

VI de carne assa.

I. Gaudeamus, Theophile. T. Quæ subest
caussa? I. Nonne vides in culina assam, veru
affixam et ad ignem circumactam? T. Video et
gaudeo tecum. I. En! iam affertur et imponi-
tur mensæ. T. Sed num mihi ac tibi? I. Spero
quidem, sed non sine metu aliquo. T. Vnde
eum concipis? I. Nescis? e molestia, quam matris
facefliuimus in culina: vnde vereor, ne irascatur
nobis, assam negatura. T. Mitte istum metum:
iam dudum oblita est. I. Breni experiemur.

VII de piscibus.

I. Ecce pisces, Theophile, et quidem frigos.
T. Cuius generis? suntne carpiones, aut percaæ
aut lucii? I. Lucii. T. Nunc noui eos. I. Sed
quale prouerbum heri audiuimus de piscibus?
T. Mihi non venit in mentem. I. Ergo nec pi-
scis veniet in stomachum tuum. T. Eia dic mihi.
I. *Magis mutus es, quam piscis.* T. Nunc memi-
ni: imo succurrit aliud. I. Quale istud est?
T. *Piscem natare doces.*

VIII de caseo et butyro.

I. Quomodo sapit ille caseus? T. Bene: sed
saperet melius, si adderetur butyrum. I. Ca-
seum

seum edere vna cum butyro diuitum est. T. Nos sumus diuites. I. Ostende diuitias. T. Mea mater ipsa format caseos et conficit butyrum, quantum vult. I. Erras; dicere debebas: quantum potest pro copia lactis. T. Ergo posthac contentus ero alterutro, butyro aut caseo solo. I. Bene facies: nam vix siccio pane digni sumus. T. Indigni sumus, fateor, sed Deus tamen nec indignis negare solet obsonium.

IX de potu.

I. Quoties bibere soles in prandio? T. Quoties sitio, seu, ad modum sitis. I. Quo potus genere vteris? T. Optimo et maxime parabili. T. Ecquod illud est? T. Aqua. I. hanc tibi soli serua: non inuideo: mihi placet cereuisia. T. Sed quænam? I. Secundaria: primaria enim tentat caput et nocet studiis: præterea sitim magis irritat, quam restinguit. T. Ego aquam bibere pergo, quippe quæ nec mucet, nec acefcit. I. Sed aqua debilitat stomachum. T. Falleris: consuetudo fit altera natura. I. Vinum tamen aqua est melius. T. Adde, et pretiosius, imo non raro multo nocentius. I. Vix crediderim. T. Crede mihi: plures enim pereunt vino, quam aqua. I. In vino tamen, secundum proverbum, est veritas. T. Sed pro-dita, aut violata.

X de prandii fine.

I. Esne satur, Theophile? T. Nondum, sed statim ero, quando consumsero meum panem butyro illitum. I. Ergo insta dentibus, eosque exerce impigre. T. Quis vrget? I. Morum qualitas ac modestia decens. T. Quid illa
C 2 iuret?

